

cietetet, der tager den egentlige og afgjørende Bestemmelse om Kursnoteringen og den Liste, der skulde forfattes. Det har hidtil gaaet saaledes til, at det var et af Begjællere og Begjællere nedsat Udvalg, som kaldes Kursnoteringsudvalget, der tog Bestemmelse paa en Dag eller senere to Dage, hvor Kursnoteringen var officiel, og dette Møde overværedes af et af Grossererersocietetets Medlemmer, uden hvis udtrykkelige Tilladelse der ikke kunde ske Forandring i Kursnoteringslisten. Paa de andre Dage var det derimod en mere privat Forening, der holdtes, men det skal dog, efter hvad der er meddelt Udvalget, have været en fast Sædvane, at der ikke foretoges Forandringer i Listen, uden at det i Forveien var meddelt Grossererersocietetets Formand, og naar han ingen Indsigelse gjorde imod den, blev den opslaaet. Uenighed har der hidtil ikke været i dette Forhold, og derfor har der jo fra enkelte Sider været reist Tvivl, om det overhovedet var nødvendigt at fremsætte et Lovforslag i saa Henseende. Smidlertid har Udvalgets Flertal ment, at Forholdet bedst kunde ordnes paa den Maade, at det er Kursnoteringsudvalget, der tager Bestemmelse om nye Papirers Optagelse og ældres Udskiftelse af Listen, men at intet Opflag maa finde Sted, uden at Grossererersocietetet er enigt dertil. Er der Uenighed til Stede, indstilles Sagen til Indenrigsministerens Afgjørelse. Man har navnlig ikke kunnet gaa med Mindretallet i en enkelt Retning, idet Mindretallet har villet, at naar Kursnoteringsudvalget havde taget en Bestemmelse, skulde det have Ret til at faae den indført i Kurslisten og opslaaet paa Børsen, selv om Grossererersocietetet var uenigt dertil, og derefter skulde Grossererersocietetet gjøre Indstilling til Ministeren om at faae Forandring i den af Udvalget trafte Bestemmelse, hvorefter Indenrigsministeren skulde træffe Afgjørelsen. Man har fundet det absolut uheldigt, at der paa den Maade skulde kunne opslaaes en Liste, som ikke var godkjendt af den Autoritet, der dog maa siges at være den første paa Børsen, og saaledes, at Listen var udsat for saa at sige Dagen efter at blive forandret af Ministeren. Det vilde give Anledning til Misbrug, Svindelriet og i det Hele til en Uregelmæssighed i Forretningsgangen, at man den ene Dag opslod Noget paa Børsen og saa at sige næste Dag var pligtig til at gjøre Forandring. Det var altsaa disse to ikke væsentlige Vædringsforslag; Tanken er den samme, at uden Grossererersocietetets Samtykke, og uden at dette erklærer sig enigt dertil, skal ingen Forandring kunne ske. — Ved Siden deraf have vi til-

føiet en lille Bestemmelse om, at naar Grossererersocietetet ønsker Forandring, og Kursnoteringsudvalget ikke vil gaa ind derpaa, skal ligeledes Indenrigsministeriet træffe den fornødne Afgjørelse. Med disse Smaaforandringer tillader Udvalget sig at indstille Lovforslaget til Vedtagelse.

Dan: Mindretallet maa beklage, at dette Udvalg, som enedes saa fortrinligt om et andet Lovforslag, nemlig det om Handelsbøgers Førelse, skulde stilles i et Flertal og et Mindretal i dette Tilfælde. Grunden er sikkert den, at man her har paa en Maade været i det Tilfælde, at skulde affige en Dom mellem to tildels private Faktorer, og det er jo mennesseligt, at den Slags Domme, naar de skulde affiges, danne Partier. Maa jeg strax bemærke, at saafremt jeg havde været lige saa godt inde i Forholdene under første Behandling som nu, kunde jeg sikkert have sluttet mig til det daværende 2det kongevalgte Medlem (Ussing), der mente, at denne Sag helst burde have været holdt udenfor Rigsdagen. Jeg betragter det nemlig nu mere som en privat Sag mellem det ærede Kursnoteringsudvalg og Grossererersocietetet. Jeg betragter det nemlig nærmest saaledes, at Begjællerne og Mæglerne ere Leiere og Grossererersocietetet maa betragtes som Eier af Børsen. Det forekommer mig nu, at naar de to Faktorer ikke kunne blive enige, kunne de som Eier og Leiere benytte deres Ret til at stilles ad, og dermed er den Historie forbi. Smidlertid har Grossererersocietetet ikke fundet at kunne være tilfreds med denne Maade at ordne Sagen paa, og det har, efter hvad Motiverne til Lovforslaget ligeledes siger, henvendt sig til Indenrigsministeren, der beredvillig har raft Haand til at fremkomme med nærværende Lovforslag. Den ærede Ministers Forslag tager bestemt Sigte paa at gjøre Kursnoteringsudvalget og de Herrer Begjællere og Begjælleres Stilling saa afhængig af Grossererersocietetet som vel muligt, og det ærede Flertal tilstræber en Overhøjhedsstilling for Grossererersocietetet. Ingen af Delene har jeg troet at kunne gaa med til. Det forekommer mig nemlig, at der i det Mindste maa foreligge en Nødvendighed for at gaa til et saadant Skridt, hvor man afviger fra den Sædvane, der hidtil har funden Sted og det forekommer mig end ydermere, at det ikke er heldigt saaledes at give den ene Forening en Højhedsstilling over den Anden, især naar denne Forening, i dette Tilfælde Grossererersocietetets Komitee, aldeles ikke kan siges at repræsentere nogen særlig Sagkundskab paa dette Omraade her er